

Το βαρύ όνομα της ελληνικής βιομηχανίας που εξαφανίστηκε από τα ράφια

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Γεμάτη με παραδείγματα από ελληνικές μεγάλες επιχειρήσεις που δεν άντεξαν στα χρόνια της κρίσης και λύγισαν είναι η αγορά.

Η πρόσφατη ιστορία του ελληνικού επιχειρείν διαθέτει μια μεγάλη λίστα με βιομηχανίες και εργοστάσια που μεγαλούργησαν, επεκτάθηκαν, κατέκτησαν αγορές και τελικά έβαλαν λουκέτο.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της γνωστής χαρτοβιομηχανίας «Diana». Μία βιομηχανία που χτυπήθηκε έντονα με τους ανταγωνιστές της, τη Softex και άλλες και έφτασε στη δεύτερη θέση της αγοράς και μπήκε με τα χαρτιά της σχεδόν σε

κάθε σπίτι.

Η εταιρεία που έφτιαξε ο αυτοδημιούργητος Πάνος Ζερίτης δεν άντεξε και λύγισε τελικά το 2012. Το χαρτί που για 30 χρόνια αποτελούσε ένα από τα πιο ισχυρά και γνωστά ονόματα στην αγορά έπαψε να υπάρχει στα ράφια.

Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι κάποτε η χαρτοποιία Θράκης ήταν η δεύτερη σε παραγωγική δύναμη βιομηχανία χάρτου στη χώρα μας που υπερέβαινε το 20% της εγχώριας αγοράς. Μια πραγματικά μεγάλη ελληνική επιχείρηση με ανοίγματα και εξαγορές στο εξωτερικό.

Ωστόσο μετά από πολλές περιπέτειες η επιχείρηση έφτασε στο τέλος της. Οι συνολικές υποχρεώσεις της «Diana» -σύμφωνα με τα στοιχεία που περιλαμβάνονταν τότε στην πτώχευση- προς προμηθευτές, προσωπικό, Δημόσιο, ασφαλιστικούς φορείς, πιστωτές, ΔΕΗ και ΔΕΠΑ ανέρχονταν σε 30 εκατ. ευρώ.

Η «Diana» που ιδρύθηκε το 1980 εκτός από το εργοστάσιο στην Ξάνθη, είχε εγκαταστάσεις και ακίνητα σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ιωάννινα, Κοζάνη, Πάτρα και Ηράκλειο Κρήτης.

Το τέλος της γνωστής χαρτοβιομηχανίας «γράφτηκε» σε αίθουσα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ξάνθης όπου εκδικάστηκε κι έγινε δεκτό το αίτημα του ιδιοκτήτη της επιχείρησης, για κήρυξη της σε καθεστώς πτώχευσης.

Άλλωστε είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια, με τα μνημόνια ή χωρίς, ο μετασχηματισμός της αγοράς επιταχύνθηκε, με την κατάρρευση ιστορικών βιομηχανιών όπως η Delica και η χαρτοποιία Θράκης - Diana, αλλά και οι περιπέτειες της Softex.

Ο αυτοδημιούργητος επιχειρηματίας πίσω από τη DIANA

Πίσω από το βαρύ όνομα της DIANA υπήρχε για πάνω από 30 χρόνια ένας από τους πιο γνωστούς παλιούς Έλληνες βιομηχάνους.

Ο Πάνος Ζερίτης. Πρόκειται για έναν βιομήχανο που κατάφερε να στήσει έναν κολοσσό από το μηδέν.

Αποφοίτησε από τη Βαρβάκειο Πρότυπο Σχολή Αθηνών. Ήταν πτυχιούχος χημικός μηχανικός του ΕΜΠ και ειδικεύτηκε στον κλάδο της χαρτοποιίας.

Ιδιαίτερα γλωσσομαθής, γνώριζε καλά αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά και ιταλικά ήταν παντρεμένος με την Λάουρα Χατζηβαγγέλη - Ζερίτη διάσημο μοντέλο της δεκαετίας του 1980 και απέκτησε δύο παιδιά τον Δημήτρη και τον Γιώργο, τα οποία συνεχίζουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του πατέρα τους.

Άρχισε την καριέρα του στον χώρο της χαρτοποιίας από την Αθηναϊκή Χαρτοποιία «Softex» το 1957, όπου και δημιούργησε τον τομέα tissue «Softex» το 1961. Μάλιστα ξεκίνησε ως εργοδηγός βάρδιας.

Από το 1972 ως το 1975 διετέλεσε γενικός διευθυντής της Πάκο ΑΕ, και από το 1972 ως το 1980 ως σύμβουλος χαρτοποιίας έφερε επιτυχώς εις πέρας έργα σε πολλές χώρες (Ιταλία, Γιουγκοσλαβία, Κουβέιτ, Λίβανος, Νότια Αφρική, Τουρκία, Ιράν).

Το 1975 ξεκινά την προσωπική επιχειρηματική σταδιοδρομία του και ιδρύει με Έλληνες χαρτοποιούς τη Χαρτελλάς ΑΕ «Delica». Το 1980 δημιούργησε στα Μάγγανα Ξάνθης τη Χαρτοποιία Θράκης ΑΕ «Diana» απασχολώντας πάνω από 100 εργαζόμενους στην Ξάνθη και 200 συνολικά στη χώρα και σχεδόν αμέσως ξεκίνησε την επέκταση της εταιρείας του στο εξωτερικό και το 1984 δημιούργησε την

Pyramids Paper Mills SAE «Flora» στο Κάιρο της Αιγύπτου, σε συνεργασία με Αιγύπτιους εταίρους.

Στα χρόνια που ακολούθησαν προχώρησε σε επέκταση και αγόρασε και τη μεγαλύτερη χαρτοβιομηχανία της Βουλγαρίας. Η βιομηχανία Χαρτοποιία Θράκης – Diana, κορμός του Group Zeritis το οποίο ελέγχει επίσης χαρτοβιομηχανίες στην Ουγγαρία και στην Αίγυπτο, κρίθηκε πλειοδότης και αγόρασε το 58% των μετοχών βιομηχανίας χάρτου που είναι εγκατεστημένη στο Μπέλοβο.

Το τίμημα της εξαγοράς τότε ήταν 6,4 εκατ. δολάρια.

Μάλιστα ο Ζερίτης ενεπλάκη στην υπόθεση με την τύχη της τότε leader του κλάδου των χαρτικών, της Αθηναϊκής Χαρτοποιίας Softex. Ήθελε να την αγοράσει, αλλά τότε πέρασε στην ιδιοκτησία κοινοπραξίας με τη συμμετοχή των Bolton Group, Goldman Sachs, Lochridge, Bain και Forlin.

Τελικά η «Diana» δεν τα κατάφερε και το 2012 έπεσαν οι τίτλοι τέλους για ένα από τα πιο γνωστά χαρτιά που κυκλοφορούσαν στην ελληνική αγορά.

Πηγή: newsbeast.gr